

paabegyndt, mødte den paagældende Valgmand imidlertid Kl. 2⁴⁵, medens Afstemningen var afsluttet Kl. 2, altsaa 3 Kvarter senere, end han skulde møde, og henvendte sig til Valgbestyrelsen for at aflevere sin Stemmeseddel, men han blev afvist, hvilket jo var fuldkommen korrekt. Imidlertid hedder det senere om samme Valgmand: „Det af Valgmand Nr. 621, H. Jørgen Christensen, udviste Forhold fandtes ikke at kunne henføres under Valgløvens § 70 — § 70 handler om dem, der slet ikke møder til Valget eller ikke opfylder deres Pligt —, idet den paagældende rettidigt havde givet Møde til Deltagelse i Valget og kun ved en Fejltagelse havde undladt at aflevere sin Stemmeseddel inden Afstemningens Afslutning. Ifølge den af ham afgivne Forklaring havde han forudsat, at Stemmesedlernes Modtagelse vilde have taget længere Tid. Derimod maatte Valgbestyrelsen anse denne Valgmand for skyldig til Straf ifølge Valgløvens § 88 for Forsømmelse af de Valgmændene paahvilende Forretninger. Da han imidlertid selv havde meldt sig til Valgbestyrelsen, der straks overfor ham udtalte Misbilligelse af det af ham udviste Forhold, besluttede Valgbestyrelsen for sit Vedkommende ikke at foretage yderligere i denne Sag.“ Udvalget er i Tvivl, om det kan være rigtigt, at en Valgbestyrelse, som finder en Valgmand strafskyldig, fordi han ikke er mødt i Tide og har afgivet sin Stemmeseddel, desuagtet kan resolve, at han skal slippe med den Misbilligelse, som han har faaet, da han kom 3 Kvarter for sent. Valgbestyrelsen siger jo, at den „for sit Vedkommende“ ikke har idømt ham nogen Mulkt. Det synes deraf at fremgaa, at den kunde tænke sig, at man fra anden Side kunde iværksætte en saadan Idømmelse af Mulkt. Det er ikke Udvalgets Mening at ville gøre nogen Indstilling i den Henseende, man fremhæver kun Kendsgerningen, som den er, og udtaler sin Tvivl om, hvorvidt en Valgbestyrelse har Ret til i et saadant Tilfælde at udstede Benaadning. Sligt vil i alt Fald, hvis det sker hyppigt, ikke fremme Pligtfølelsen hos Valgmændene til at møde i rette Tid. De, der har været med til Landstingsvalg i mange Aar, vil have Erindring om, at det ikke er saa sjældent, at Valgmænd gaar i Byen, naar de har faaet deres Stemmeseddel og har faaet den udfyldt, idet de tænker, at de sagtens kan naa at komme tilbage, til Stemmeseddelen skal afleveres; det er hændt nu og da, at man har maattet ud paa Jagt i Byen efter

dem for at faa dem til at komme og gøre deres Pligt. Det bør ikke gøres lettere at udvise saadan Forsømmelighed. Tværtimod bør man yderligere indskærpe, at den, der paatager sig Pligten som Valgmand, ogsaa maa sørge for at være til Stede, naar han skal være til Stede, og aflevere sin Stemmeseddel i rette Tid.

Saa er der Spørgsmaalet om de landstingsvalgte Medlemmer: om der er nogen Nødvendighed for, at deres Valgbreve, om jeg saa maa kalde dem, godkendes af dette Ting. Fra Bureauet har jeg modtaget de Skrivelser, som af Landstingets Formand den 20. Marts er underskrevne med det Formaal, at de skulde tilstilles hver enkelt af de valgte, og disse Skrivelser maatte vel kunne betragtes som Valgbreve. Om det er nødvendigt formelt at godkende disse, derom har Meningerne været noget delte. Det maa jo erkendes, at Valget er foretaget af den Myndighed, som var berettiget til at foretage det, og Resultatet af Valget er meddelt fra Formandsstolen og er blevet almindelig godkendt. Om saa det nye Ting skal føle sig forpligtet til at tage Stilling til disse Valgs Gyldighed, kan jo være tvivlsomt. Der kunde tænkes at være indtraadt saadanne Tilfælde, at en Mand, der den 20. Marts blev landstingsvalgt, siden kunde være kommet i en saadan Stilling, at han ikke længere var i Besiddelse af Betingelserne for at være Rigsdagsmand, og i saa Tilfælde kunde man maaske mene, at det nye Landsting maatte undlade at godkende hans Valg. Det er dog et Spørgsmaal, om dette i og for sig er nødvendigt. Thi indtræder der et saadant Tilfælde, at en Mand enten begaar en Forbrydelse eller kommer ud af Raadighed over sit Bo, i det hele mister Betingelserne for at kunne vælges til Rigsdagsmand, vil han af sig selv træde ud, og det vil ogsaa være en Domstolssag at afgøre det, og Suppleanten vil da af sig selv træde ind. Imidlertid kan der ikke være noget til Hinder for at sige, at der foreligger ikke noget om, at nogen af disse tingvalgte er kommet i et saadant Forhold, at han ikke fuldt fyldestgør Betingelserne for at være Rigsdagsmand, og at man derfor kan gaa ud fra, at disse Valg uden videre kan betragtes som godkendte:

Jeg skal derefter nævne Navnene paa de 54 kredsvalgte.

For 1ste Kreds:

Cand. polit. C. V. Bramsnæs, mag. art.
Fru Nina Bang, Direktør Jul. Schovelin,